

РЕШЕНИЕ

№ 27561

гр. София, 08.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **912** по описа за **2026** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Е. П. С., с адрес в [населено място] чрез адв. Ст. Ц. срещу Решение без номер с дата 09.12.2025г., постановено по нахд № 12155/2025г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 107-ми състав, с което е потвърден електронен фиш /ЕФ/ № [ЕГН], издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/, с който на основание чл.187а, ал.1, вр. чл.179, ал.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на Е. С. е наложено административно наказание – „глоба“ в размер на 300,00 лева, за нарушение на чл.139, ал.6 от ЗДвП.

В касационната жалба се сочи, че СРС не е потвърдил наложената компесаторна такса с ЕФ от 70,00 лева на АПИ, по чл.10, ал.2 от Закона за пътищата /ЗП/, а незаконосъобразно е завишил санкцията и е наложил такава по ЗДвП – глоба от 300,00 лв..Твърди се също, че след като нарушението е извършено на 11.03.2022г. в 04,55ч., а ЕФ е издаден на 28.05.2025г. то към тази дата е изтекла погасителната давност по чл.80, ал.1, т.5 от Наказателния кодекс /НК/. Подчертава се, че жалбоподателят разполага с решение от ТЕЛК, което му дава право на социална винетка и нейното преиздаване в срок е нарушение на АПИ, а не негово. Застъпва се становище, че участъкът до детелината на [населено място] хан и разклона за [населено място] са освободени от винетки, както и че съдът е кредитирал снимки направени от охранителни камери на бензиностанция Лукойл, а не на националната ТОЛ система, което е скандално.Иска се

оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбата се поддържа лично от касатора. Прави се и искане за присъждане на разноски за адвокат.

Ответникът – Агенция „Пътна инфраструктура“ не се представлява и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира подадената жалба за правилна и пледира за уважаването ѝ.

Предмет на касационно оспорване е Решение от 09.12.2025г., постановено по нахд № 12155/2025г. по описа на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63в от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното: Е. С. е собственик на МПС – лек автомобил Форд Фиеста с ДК [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 1520. На 11.03.2022г. в 04:55ч. в [община] по път А-1 км 0+472, с посока нарастващ километър, пътен участък, включен в обхвата на платената пътна мрежа, от устройство, елемент от електронната система за събиране на пътни такси, е засечено движението на автомобила на С.. Устройство с № 20011 установило, че за посоченото ППС не е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.1 от ЗП. Издаден е електронен фиш № [ЕГН], с който на основание чл.187а, ал.1, вр. чл.179, ал.3 от ЗДвП на Е. С. е наложена глоба в размер на 300,00 лева за нарушение на чл.139, ал.6 от ЗДвП. Представено е експертно решение на ТЕЛК № 1332/21.10.2020г. влязло в сила на 25.11.20г., с което на жалбоподателя е определена 50% трайно намалена работоспособност за срок от три години.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава със събраните по делото доказателства. Неоснователно е възражението, според което снимките са направени от камера на бензиностанция. Част от преписката са : доклад от електронната система за събиране на пътни такси по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, снимки на ППС, справка за собственост на МПС. Счита се, че пътното превозно средство е управлявано от собственика му, при установяване на нарушения по чл.179, ал.3 – 3б от ЗДвП в отсъствие на нарушителя. Касаторът е собственик на автомобила и не е представил в съответния срок декларация, с която да посочи данни за лицето, което е извършило нарушението, както и копие от свидетелството му за управление. Касационният жалбоподател не е представил и доказателства за заплатена пътна такса по чл.10, ал.1, т.1 от ЗП, поради което правилно органът е приел, че нарушението е извършено от Е. С..

В ЕФ е посочено мястото на извършване на нарушението – на път А-1 км 0+472, който път е включен в обхвата на платената пътна мрежа.

Съгласно чл.179, ал.3 от ЗДвП водач, който управлява пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена такса по чл.10, ал.1, т.1 от Закона за пътищата, се наказва с глоба в размер 300,00 лв. В случая с обжалвания ЕФ на С. е

наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300,00 лв. Неоснователно касаторът твърди, че глобата е наложена от съда с процесното решение. В ЕФ ясно е посочено, че при заплащане на компесаторна такса по чл.10, ал.2 от ЗП в срок /14-дни от получаване на ЕФ/, която също се дължи, електронният фиш ще бъде анулиран, тоест С. няма да дължи наложената му глоба. По делото няма данни както за изпълнено задължение за заплащане на компесаторна такса в срок, така и за анулиране на ЕФ. СРС не е обсъждал определената компесаторна такса с ЕФ, тъй като срокът ѝ за внасяне е изтекъл. Въззивният съд не е постановил глоба за друго нарушение, а е потвърдил наложената от органа санкция за извършеното процесно нарушение.

Неоснователно е и възражението за изтекла погасителна давност. Нарушението е извършено на 11.03.2022г.. Разпоредбата на чл.81, ал.3 от НК предвижда абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. Съгласно тази разпоредба независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл.80, ал.1, от НК, а в конкретния случай предвиденият срок в т.5 на чл.80, ал.1 от НК. В настоящия случай давността е три години, а абсолютната давност е четири години и половина от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл.80, ал.3 от НК. Към момента на постановяване на решението на СРС и към настоящия момент не е изтекъл давностният срок от четири години и половина, считано от 11.03.2022г..

Възражението във връзка с установената трайно намалена работоспособност също е неоснователно. Заявление за издаване на безплатна годишна електронна винетка се подава в дирекция „Социално подпомагане“ по настоящ адрес от правоимащия. Проверяват се собствеността на автомобила, валидността на решението на ТЕЛК, документите по образец и процента на намалена работоспособност. Тази преценка не се извършва от административнонаказващия орган.

ЕФ е издаден в утвърдената писмена форма и съдържа всички необходими реквизити. Нарушението е описано като са посочени съставомерните елементи. Посочена е и правната квалификация на нарушението, поради което правото на защита на наказаното лице не е нарушено.

С оглед изложеното касационната жалба е неоснователна. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила. При постановяване на обжалваното решение не са допуснати нарушения на процесуални правила. СРС е формирал изводите си, след като е обсъдил значимите за разрешаването на спора обстоятелства и доказателства, като е изложил мотиви по наведени от жалбоподателя доводи и възражения. Съдът е изпълнил задължението си за изясняване на обективната истина, чрез приобщаването на допустими и относими доказателства. Не се констатираг съществени процесуални нарушения в хода на въззивното производство, които да са засегнали правото на защита на касатора.

Предвид изхода на спора претенцията на касатора за присъждане на разноски е неоснователна, а ответникът не е претендирал такива.

Така мотивиран Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.12.2025г., постановено по нахд № 12155/2025г. по описа на Софийски районен съд, 107 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: